

Deset dnů bez internetu? Jde to

V dnešní době pro mladé něco nepředstavitelného zažili účastníci projektu, do něhož se zapojilo i hradecké informační centrum pro mládež.

Jindřichův Hradec – Deset dnů v červenci patřilo výměně mládeže v Estonsku, která nesla název BOWI – Be Online Without Internet. Cílem projektu bylo vydržet deset dní bez techniky a připojení k internetu.

Díky velmi naplněnému programu a novým přátelstvím se mládeži ani vedoucím po svých zařízeních nestýskalo, snad jen trochu, a to s ohledem na pořizování fotek. Své mobilní telefony odevzdali všichni ihned po příjezdu a měli je k dispozici vždy jen na půl hodiny ve večerních hodinách.

Výměny se zúčastnili lidé z pěti zemí – z Estonska, Litvy, Belgie, Itálie a České republiky. Vždy šlo o šest mladých lidí a dva vedoucí. Za Českou republiku vyslalo účastníky Informační centrum pro mládež Jindřichův Hradec.

A jak se projekt povedl? Co na něj říkají samotní účastníci?

Matěj Fajtl: „Nejcennější bylo pro mě setkat se s novými lidmi a poznat nové hry. Vydržet bez internetu nebylo pro mě těžké. Líbilo se mi vše, co jsme dělali, nejvíce však výlet do Tallinnu.“

Matěj Svoboda: „Estonsko bylo nejlepších deset dní v mém životě. Poznal jsem tam nové lidi a společně jsme zažili spoustu super věcí. Jsem rád za tu příležitost, že jsem tam mohl jet.“

Nikola Boháčová: „Estonsko bylo fajn, příjemné prostředí. Jediné, co mi vadilo, bylo jídlo, protože nejím kopr. Lidé tam byli příjemní a většina z nich byla kamarádská. Trochu mi vadilo, když jsme byli na výletě v Tallinnu, že nám nedali mobily. Co kdy-



ČEŠI. Skupinka, kterou do Estonska vyslalo jindřichohradecké informační centrum pro mládež, odjela ve složení (zleva) Michal Kuba, Nikola Boháčová, Adéla Kadlecová, Matěj Fajtl, Alena Dušková, Matěj Svoboda, David Pammer a Kristýna Boženiková. Foto: archiv autorky

bychom se tam ztratili? A ani jsme si nemohli nic na památku vyfotit. Jinak to byl moc hezký užitý zážitek.“

Adéla Kadlecová: „Poznala jsem nové přátele a mám spoustu krásných vzpomínek. Prošla jsem se Tallinnem, poznala jsem tamější prostředí. Rozhodně jsem si zlepšila anglický jazyk. Komunikovala jsem s lidmi jiných národností a kultur.“

David Pammer: „BOWI byl jeden z mých nejlepších zážitků. Poznal jsem tam mnoho nových kamarádů. Získal jsem mnoho zkušeností a užil si tam ohromně velkou legraci.“

Kristýna Boženiková: „Jsem ráda, že jsem měla tu možnost se BOWI zúčastnit. Pozнала jsem spoustu nových lidí, jiné kultury a jiná jídla. Dost jsem si procvičila angličtinu a poznala jsem, jaký je to pocit žít bez mobilu. Zůstalo mi hodně vzpomínek. Bylo tam mnoho krásných momentů. Dost mě to překvapilo, a to příjemně. A město Tallinn je opravdu pěkné město.“

I vedoucím skupiny se

pobyt moc líbil. Vedoucími skupiny byli Alena Dušková a Michal Kuba. Oba mají názor, že jim výměna mnoho dala. Poznali nové lidi, nové kultury, ale i zajímavé prostředí, hry a aktivity.

A jaké aktivity se dělaly? Každý den po snídani začal program malou „rozcvičkou“. Poté se v prvních dnech konaly různé hry a pohybové aktivity, které pomohly poznat se lépe a upevnit si vztahy v týmech. Původní plán aktivit se průběžně měnil a tak byl každý den překvapením. Během prezentací se účastníci dozvěděli mnoho o bezpečném užívání internetu. Pozváni byli odborníci. Na konci každého dne probíhaly kulturní večery. Začala česká skupina, která uvařila bramboráky a chleba ve vajíčku, představila další české „speciality“ jako Hašlerky, Pedra, Kolonády, Kofolu a Vincentku, ale i pohádkové bytosti, například Krtečka, Makovou panenku, Pata a Mata, Vílu Amálku a Ferdu mravence.

Ostatní země se tohoto nápadu chytily, a poté taky vařily. Byla i možnost výletu

do hlavního města Tallinnu, kde měli účastníci možnost poznat několik památek tohoto města, slavnost, která se tam koná každoročně, kdy několik párů v kostýmech rytířů projíždí na svých koních městem. Také všichni poznali dlouhou hradbu tohoto města a jeho uličky, kde během dopoledne byli rozděleni na skupiny a podle mapy sbírali body za odpovězené otázky. Dopoledne tohoto dne došli na náměstí Tallinnu, do středu jednoho parku, kde zatančili všichni společně Flashmob. Na konci tohoto výletu se konal ještě výlet k moři s pohledem na západ slunce.

Předposlední den byli ještě na posledním výletě, a to v obci Saku, kde poznali mládežnické kluby hostující organizace, kde si mohli vyzkoušet i hry a různé prostory zábavy. Celých těchto deset dní zakončili ohněm s grilováním, kde si všichni společně zazpívali, zahráli na kytaru a ještě naposled popovídali a zasmáli se. Následující den na všechny čekala už pouze cesta domů. Ale vzpomínky zůstanou už navždy. Andrea Boženiková